

Justitsministeren (Bülow): Jeg kan indskrænke mig til meget faa Bemærkninger, idet de fleste af de Ændringsforslag, der er stillet her til tredie Behandling, kun omhandler Spørgsmaal, der allerede er debatterede ved anden Behandling og der har fundet en i alt Fald foreløbig Afgørelse. Det Spørgsmaal, som Ordføreren for det største Mindretal (N. C. Jensen) rettede til mig med Hensyn til Ulykkesforsikring, blev jo besvaret af min højtærede Kollega (Indenrigsministeren), saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Underhaanden er jeg dernæst blevet spurgt om Forstaaelsen af den ny § 13, om man kunde tænke sig, at der kunde komme en Kollision til Stede derved, at Husbonden tegnede Assurance paa Tyendets Løsøregenstande, og at Tyendet assurerede sine Ejendele for egen Regning. Jeg tror ikke, der derved vil opstaa nogen som helst Modstrid, thi jeg forudsætter, at de fleste Husbønder vil tegne en kollektiv Forsikring, ikke en Forsikring for et enkelt bestemt Tyende. I alt Fald kan man sagtens ved Tegningen af Assurancen sikre sig mod en saadan Kollision.

Naar det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) talte om, at Tyendeloven var en Undtagelseslov, tager jeg bestemt Afstand derfra, hvad jeg for Resten ogsaa har gjort før. Det er ingen Undtagelseslov, det er en Lov, der regulerer det særlige faktiske Forhold, der nu en Gang bestaar mellem Husbond og Tyende.

Hvad Ændringsforslagene angaar, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 antager jeg maa staa og falde med Ændringsforslag Nr. 7 til § 11. — Ændringsforslag Nr. 2 kan jeg fuldt ud tiltræde. Det er vistnok stillet af et Flertal, selv om der her staa Mindretallet under Nr. 1. Jeg har udtalt mig derom ved anden Behandling. — Ændringsforslag Nr. 3 var fremme ved anden Behandling, hvor det faldt, og jeg udtalte mig da om det. — Til Ændringsforslag Nr. 4 slutter sig Ændringsforslagene Nr. 6 og Nr. 18. Det er nye Forslag, som jeg ikke kan tiltræde. Jeg har den allerstørste Respekt for Afholdsbevægelsen, og jeg anerkender den store Gavn og Nytte, den har gjort i hele det danske Samfund, men at indføre en Bestemmelse, der gaar ud paa, at en Husbond ikke maa have Lov til under nogen som helst Forhold eller Omstændigheder at give et Tyende under 18 Aar saa meget som en halv Bajer, synes jeg dog ikke

man kan. Jeg kunde godt tænke mig Forhold, hvor det var fuldt ud forsvarligt at give en Tjenestekarl paa 17—18 Aar en halv Bajer. At den Omstændighed, at Husbonden havde givet ham en saadan, skulde kunne medføre, at han straks efter at have faaet den halve Bajer kunde forlade Tjenesten, fordi Husbonden havde misligholdt Forholdet overfor ham, tror jeg ikke vil være rigtigt, og det siger jo i Virkeligheden Bestemmelsen her. Det er dog vist ogsaa at gøre et for stort Indgreb i det myndige Tyendes Frihed, naar det forbydes det i maaske det eneste Værelse, som er til Disposition, at opbevare eller nyde Spiritus. Hvor megen Beskyttelse man end vil indføre for det umyndige Tyende, og hvor gerne man end vil fremme Afholdsbevægelsen, maa man dog ogsaa passe paa ikke at gøre for store Indgreb i den personlige Frihed.

Ændringsforslag Nr. 7 er væsentlig overensstemmende med Ændringsforslag, der var stillet ved Sagens anden Behandling. Jeg udtalte den Gang, at selvfølgelig foretrak jeg Lovforslaget i den Skikkelse, hvori jeg havde forelagt det, men hvis der blev vedtaget Ændringer deri, maatte det gaa, som det tidt ellers gaar, at kan man ikke faa det, man helst vil have, maa man nøjes med det, man kan faa.

Ændringsforslag Nr. 10 udtalte jeg mig om ved Sagens anden Behandling. Jeg sagde da, at jeg egentlig var en Modstander af det Ændringsforslag, der var stillet den Gang af et Mindretal, hvoriblandt det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen), men jeg blev overstemt ved den paagældende Lejlighed og vil vel ogsaa blive det i Dag. Ændringsforslagene Nr. 11, 12 og 13 tiltræder jeg. Det samme gælder Ændringsforslagene Nr. 15, 16 og 17 af et Flertal saavel som Ændringsforslag Nr. 19 og Ændringsforslag Nr. 10 b. Om dette sidste skal jeg bemærke, at jeg ved Sagens anden Behandling udtalte, at jeg ikke betragtede den Omstændighed, at de paagældende Ord udgik, som en Realitetsændring i den paagældende Paragraf. Det viste sig ogsaa, at den Del af Udvalget, der foreslog det, har haft den samme Anskuelse. Men der er jo ingen Diskussion om det, alle er enige om at sætte de Ord ind igen.

Det eneste Ændringsforslag, jeg endnu ikke har omtalt, er Nr. 14 til § 22, oprindelig § 24. Jeg synes, at det Ændringsforslag, der her er stillet, er betydelig bedre end det,